

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

scrit
opi 29.08.07

Dosar nr. /CA/2006-R

DECIZIA NR.180/CA/2007-R

D43/2006

Sedința publică din data de 20 iunie 2007

Președinte :

Judecător :

Judecător :

Grefier :

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ declarat de reclamantul domiciliat în Oradea, în contradictoriu cu intimatele pârâte DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în ORADEA, str. D.Cantemir, nr.2/B, DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ cu sediul în ORADEA, str.Armatei Române, nr. 4 și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR București, sector 1, str.Matei Millo, nr. 13 împotriva sentinței nr. /CA din 15.03.2007 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. /111/2006, având ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta recurentei avocat în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar și reprezentanta intimatei DGFP Bihor- consilier juridic în baza delegației depuse la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este legal timbrat cu suma de RON taxă judiciară de timbru achitată prin chitanța nr. /20.06.2007 și timbru judiciar în valoare de RON, intimata DGFP a depus la dosar întâmpinare, după care:

Reprezentanta recurentului depune la dosar motivele de recurs pentru a se comunica și cu intimatele de rând 2 și 3.

Se comunică un exemplar din întâmpinare reprezentantei recurentului.

Reprezentanta recurentului considerând că se impune comunicarea motivelor de recurs cu intimatele DRV și ANV solicită amânarea cauzei.

Reprezentanta intimatei DGFP nu se opune amânării cauzei.

Instanța având în vedere că DRV și ANV au primit citațiile la 16 mai și respectiv 18 mai 2007 și nu au solicitat comunicarea motivelor de recurs, respinge cererea formulată de reprezentanta recurentului ca neîntemeiată și lasă cauza la rând.

Fiind luată la rând cauza reprezentanta recurentului depune la dosar Sentința nr. /29.11.2006 pronunțată de Judecătoria Oradea în dosar nr. /2006.

Reprezentanta intimatei DGFP Bihor arată că nu are nici o relevanță sentința depusă la dosar în cauză fiind vorba de un act de control și nu despre vre-un proces verbal de contravenție.

Reprezentanta recurentului arată că și procesul verbal a formulat capăt de cerere în acțiunea în contencios de față, capăt de cerere care a fost disjuns.

Părțile arată că nu au cereri de formulat.

Nefiind cereri de formulat sau excepții de invocat instanța acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta recurentului solicită admiterea recursului, casarea și modificarea hotărârii recurate în sensul admiterii acțiunii reclamantului, fără cheltuieli de judecată.

Arată că toate actele emise sunt lovite de nulitate absolută fiind trecute pe numele altei persoane, pe acestea nefiind menționat numele recurentului întreg și scris corect, astfel că recurentul nu avea cunoștință de aceste acte. Instanța de fond în mod greșit a respins excepția prescripției raportat la data introducerii în țară a autoturismului. Actele încheiate sunt netemeinice deoarece recurentul nu a mai înmatriculat autoturismul pe numele său ci l-a donat unui club sportiv, care a achitat toate taxele, astfel că nu se poate să fie achitate aceleași taxe de două ori.

Reprezentanta intimetei DGFP Bihor solicită respingerea recursului ca nefondat, fără cheltuieli de judecată.

În mod corect a apreciat instanța de fond faptul că recurentul avea obligația să prezinte autoturismul în termen de 10 zile, termen aprobat prin încheierea operațiunii de tranzit. De asemenea corect a apreciat instanța de fond că actul constatator a fost emis în termenul legal de stabilire a obligațiilor fiscale, termen care a început să curgă de la începutul anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Faptul că nu s-a trecut corect numele reclamantului în actul constatator, aceasta a fost o eroare materială, care nu poate constitui o cauză de nulitate a actului constatator.

Prin înstrăinarea autoturismului recurentul nu este exonerat de plata taxelor vamale stabilită prin actul constatator /9.04.2002, aceasta constituind o obligație fiscală legal stabilită în sarcina sa.

CURTEA DE APEL

Deliberând:

Constată că prin Sentința civilă nr. /CA/15.03.2007 Tribunalul Bihor a respins acțiunea introdusă de reclamantul

în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR București pentru anularea actului constatator nr. /2002 încheiat de Biroul vamal de Control și Vămuire la Frontiera Borș prin care s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumelor de lei taxe vamale și lei TVA și a deciziei nr. /2006 emisă de DGFP Bihor.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că înstrăinarea autoturismului introdus în țară prin Biroul vamal Borș la 21.08.1997 de către reclamant unui cetățean austriac la 4.09.1997, care l-a donat Clubului din Oradea la 11.09.1997, nu constituie o cauză de exonerare a

reclamantului de obligația de plată a datoriei vamale și că datoria vamală a fost stabilită în sarcina reclamantului în termenul de prescripție de 5 ani prevăzut de art. 61 din legea 141/1997.

Referitor la susținerea reclamantului potrivit căruia actul constatator a fost dresat pe numele lui Nino , persoană ce nu există, el numindu-se Dinu , instanța a apreciat că este o eroare materială a prenumelui Nino în loc de Dinu care nu constituie cauză de nulitate a actului constatator, putând fi îndreptată și din oficiu sau la cererea contribuabilului de emitentul actului.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul solicitând modificarea ei în sensul admiterii în totalitate a acțiunii sale.

În motivarea recursului său reclamantul arată că nu avea obligația încheierii operațiunii de tranzit, întrucât a demonstrat că autoturismul nu a fost înmatriculat pe numele său, taxele vamale fiind achitate de persoana juridică pe numele căreia a fost înmatriculat.

Recurentul mai arată că raportat la data introducerii în țară a autoturismului, instanța de fond a respins greșit excepția prescripției și tot greșit a reținut că nu sunt întrunite cerințele constatării nulității absolute a actelor atacate ca urmare a neidentificării sale corecte, considerând greșelile din actele atacate greșeli materiale, deși nu a fost investită cu un astfel de capăt de cerere, dând mai mult decât s-a cerut.

În drept au fost invocate prevederile art. 304 Cod procedură civilă.

Intimata DGFP Bihor prin întâmpinarea depusă la dosar a solicitat respingerea recursului ca nefondat cu motivarea că soluția instanței de fond este temeinică și legală.

Verificând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs invocate și din oficiu conform art.304 raportat la art. 304¹ și 306 Cod procedură civilă pe baza materialului și lucrărilor dosarului se constată că aceasta este temeinică și legală.

Referitor la motivul de recurs privind exonerarea recurentului de plata obligației vamale pentru faptul că autoturismul a fost înmatriculat pe o persoană juridică și că aceasta ar fi achitat toate taxele vamale, este neîntemeiat.

Art. 164 (2) din HG 626/1997 prevede în cadrul termenului stabilit pentru încheierea operațiunii de tranzit, în speță 10 zile de la introducerea autoturismului în țară, obligația în sarcina titularului de tranzit vamal să prezinte autoturismul împreună cu declarația vamală de tranzit și documentele însoțitoare la Biroul Vamal de destinație, respectiv la Biroul Vamal de Control și Vămuire de Interior Oradea.

Cum reclamantul nu s-a prezentat la biroul vamal neonorându-și obligația încheierii operațiunii de tranzit, în mod corect organul vamal a stabilit în sarcina sa obligația vamală, neavând nici o relevanță juridică faptul că autoturismul a fost înstrăinat și înmatriculat pe o altă persoană după expirarea termenului pentru încheierea operațiunii de tranzit, iar faptul că această persoană ar fi achitat taxele vamale, este nedovedit, după cum este nedovedită acordarea unui alt regim vamal au a unei alte destinații vamale a autoturismului din litigiu, conform art.156 din HG 626/1997.

În ce privește prescripția stabilirii obligației vamale, în mod corect a fost respinsă această excepție de către instanța de fond, raportat la prevederile art. 61 din Legea 141/1997, potrivit căruia, autoritatea vamală are dreptul într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior operațiunilor.

Referitor la nulitatea actelor de control privind motivul că unul din prenumele recurentului a fost scris greșit și acest motiv de recurs este neîntemeiat, instanța de fond reținând corect că este vorba de o greșeală materială, fără ca prin aceasta să fi dat mai mult decât s-a cerut, câtă vreme n-a soluționat nici o cerere de îndreptare a vreunei erori materiale.

Față de toate aceste considerente, în baza art. 312 raportat la art.316 Cod procedură civilă instanța urmează a respinge ca nefondat recursul declarat de reclamant.

Cheltuieli de judecată nu au fost solicitate de intimăți.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de reclamantul domiciliat în Oradea, în contradictoriu cu intimatele pârâte **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în ORADEA, str. D.Cantemir, nr.2/B, **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ** cu sediul în ORADEA, str.Armatei Române, nr. 4 și **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR București**, sector 1, str.Matei Millo, nr. 13 împotriva sentinței nr. /CA din 15.03.2007 pronunțată de Tribunalul Bihor pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședință publică azi 20.06.2007.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Red.dec.
În concept la 25.06.2007
Jud.fond.
Tehn.red.M.L./2 ex.
26.06.2007

pt. conformitate
grefier
20.06.07
[Signature]